

Βίκυ Παπατζίκου

Την Βίκυ Παπατζίκου, μου την σύστησε κάποιος καλλιτέχνης, πολλά χρόνια πίσω στην Art Athina. Εκείνο που μ' εντυπωσίασε πέρα από την αισθητική, την κομψότητα και την ευγένειά της, ήταν το γεγονός ότι είχε δημιουργήσει μία γκαλερί στην Βέροια και συνεργαζότανε όχι μόνον με τοπικούς καλλιτέχνες, αυτό προσέδιδε το στίγμα ενός επαγγελματία που αξίζει τον κόπο να παρακολουθήσεις το έργο του. Και πράγματι μέσα στο χρόνο, οι δρόμοι μας διασταυρώθηκαν, επισκέφθηκα και την γκαλερί και το υπέροχο καλλιτεχνικό cafe που δημιούργησε στην Βέροια, οργάνωσε μία από τις επιτυχημένες

Παρουσιάσεις του Βιβλίου μου και τώρα με αφορμή το βίντεο που επιμελήθηκε για την έκθεση "Art στο Κλιμακοστάσιο" και μου έστειλε να δω, όπου με εντυπωσίασε ο επαγγελματισμός και η υψηλή αισθητική του, συζητάμε πως προέκυψε αυτή η ιδέα, και που οδηγείτε η τέχνη σε αυτή την περιεργή εποχή, που μοιάζει σαν όλα να έχουν παγώσει.

Της Έφης Μιχάλαρου

Φωτο. & Video Αρχείο Papatzikou Gallery

Κυρία Παπατζίκου, μόλις λάβαμε το εξαιρετικό βίντεο που δημιουργήσατε για την έκθεση "Art στο Κλιμακοστάσιο" και η ερώτηση που προκύπτει αυθόρμητα είναι πως προέκυψε η ιδέα να εκθέσετε Τέχνη στο Κλιμακοστάσιο της πολυκατοικίας που μένετε?

Η συγκεκριμένη έκθεση αποτελεί ιδέα χρόνων. Εκτιμήσαμε ότι αυτή η περίοδος (του εγκλεισμού) είναι η ιδανική για την υλοποίησή της. Είχαμε την ανάγκη να βγούμε από την αδράνεια και τη δυσθυμία που μας περιέβαλλε. Επιπρόσθετα, θέλαμε να δώσουμε το στίγμα μας και όχι μόνο διαδικτυακά μιας και οι χώροι πολιτισμού παρέμεναν και παραμένουν κλειστοί. Γι' αυτό το λόγο μετατρέψαμε τις σκάλες της οικοδομής που μένουμε σε «γκαλερί» ξεπερνώντας ευρηματικά την απουσία της τέχνης από τη ζωή μας. Καδράραμε το κλιμακοστάσιο μετατρέποντας σε οικείο έναν κοινόχρηστο χώρο αναμονής και προσμονής.

Πόσο εύκολο ήταν να το αποδεχτούν, οι υπόλοιποι ένοικοι και ποιες οι αντιδράσεις τους?

Τέθηκαν κάποια ερωτήματα όπως, για την προσωπική ασφάλεια των ενοίκων και της παρουσίας τους, τυχόν φθορές... Ξέρετε όσο αφορά στη λειτουργία της

έκθεσης, για το ποιοι και πως θα την επισκέπτονται, αν θα υπήρχε έλεγχος... και είναι λογικό. Οι δυσκολίες όμως ξεπεράστηκαν εύκολα καθώς υπήρχε συναινετική διάθεση από όλους. Η έκθεση, στήθηκε και το συνολικό αισθητικό αποτέλεσμα που προέκυψε εξανέμισε κάθε δισταγμό.

Από ότι γνωρίζουμε η έκθεση είναι επισκέψιμη συγκεκριμένες ώρες, σαν να η γκαλερί σας, ποια η αντίδραση των επισκεπτών και πόση επισκεψιμότητα έχει?

Το κλιμακοστάσιο είναι μια «ζωντανή γκαλερί» ανοιχτή είκοσι τέσσερις ώρες το εικοσιτετράωρο προσβάσιμη, μιας και η καθημερινότητα, συγκατοικεί με την τέχνη τόσο αρμονικά. Για όλους, όσοι περνούν την είσοδο της οικοδομής η έκθεση είναι ευχάριστο ξάφνιασμα. Γίνεται πρόταση μύησης ακόμα και για τους πιο ανυποψίαστους. Η ανταπόκριση μας εντυπωσίασε. Δεχόμαστε καθημερινά τηλεφωνήματα για ραντεβού και υπάρχει επίσης λίστα αναμονής. Την περίοδο αυτή βέβαια, σεβόμενοι τα περιοριστικά μέτρα, λόγω των συνθηκών, προτρέπουμε όσους ενδιαφέρονται να δουν το βίντεο της έκθεσης, που αποτυπώνει την παρουσία της γκαλερί μέσα στην πανδημία.

Είναι μία επετειακή έκθεση, αφού εμπεριέχει έργα της περιόδου 2006-2016, νέων και μεγαλύτερων καλλιτεχνών, συνεργατών της γκαλερί, σε μικρή φόρμα. Τι ρόλο έπαιξε το μέγεθος τόσο στο στήσιμο, όσο και στην πώληση των έργων.

Η έκθεση πραγματοποιείται σε ανάμνηση της «ΜΙΚΡΗΣ ΦΟΡΜΑΣ». Μιας έκθεσης που οργανώναμε με έργα μικρής κλίμακας από το 2006 έως και το 2016 και παρουσιάζαμε στο χώρο της γκαλερί (Αγ. Αντωνίου 26 – Βέροια) κατά την περίοδο των εορτών των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς. Όσο για το στήσιμο της έκθεσης στις σκάλες μιας οικοδομής, πιστέψτε με είναι ένα μικρό κατόρθωμα. Ναι μεν, το μικρό μέγεθος των έργων βοήθησε σημαντικά στο στήσιμο της συγκεκριμένης έκθεσης, ωστόσο δεν είναι το μόνο κριτήριο για να είναι ένα έργο τέχνης ευπώλητο.

Covid19, αφού κλείσαμε έναν χρόνο πια, με μία πανδημία που μοιάζει να άλλαξε την προσέγγισή μας απέναντι στην τέχνη και το έργο τέχνης. Υπάρχουν έργα που είναι βιωματικά, ανεξάρτητα και δια-δραστικά. Μέσα από τον εγκλεισμό και την απομόνωση δημιουργήθηκαν νέες συνθήκες και πολλοί συνάδελφοί σας και συνάδελφοί μας, στο εξωτερικό περισσότερο και την Ελλάδα λιγότερο, κατέφυγαν στις διαδουκτικακές εκθέσεις. Εσείς από την εμπειρία σας, που μετράει πια 20 χρόνια, θεωρείτε ότι είμαστε στο κατώφλι μιας νέας εποχής που αλλάζει και η Τέχνη και η Αγορά της; Ή μέσα από αυτή την έκθεση και την επιτυχία της, αποδεικνύεται ότι ο πραγματικός χώρος και

η αληθινή σχέση με το έργο τέχνης και την αύρα του, δεν μπορούν ν' αντικατασταθούν από την εικονική πραγματικότητα.

Η καραντίνα και τα μέτρα που εφαρμόζονται την περίοδο της πανδημίας έχουν δημιουργήσει νέες συνθήκες και πληθώρα προκλήσεων. Φαίνεται να έχει ήδη ανατείλει μια νέα εποχή που φέρνει μεγάλες αλλαγές και αν θέλουμε να υπάρχουμε στο χώρο της τέχνης οφείλουμε να προσαρμοστούμε έγκαιρα. Δεν μπορούμε να αγνοήσουμε τη δύναμη της τεχνολογίας και του διαδικτύου. Για μένα ο πραγματικός χώρος και η αληθινή σχέση με το έργο τέχνης, όπως το γνωρίζουμε μέχρι σήμερα, δεν μπορεί να αντικατασταθεί από την εικονική πραγματικότητα. Με θλίβει και μόνο η ιδέα να γίνει η τέχνη αποκλειστικά «προϊόν» του διαδικτύου, γιατί γεννήθηκα και μεγάλωσα σε εποχές που οι άνθρωποι αντιλαμβανόμασταν και απολαμβάναμε τον κόσμο, με όλες μας τις αισθήσεις.

Ποιος ξέρει...

Το μέλλον μας εκπλήσσει συνεχώς.

Πρώτη Δημοσίευση 28/3/2021

www.dreamideamachine.com

© Συνέντευξης Έφη Μιχάλαρου